

T-192/08. sz. ügy

Transnational Company „Kazchrome” AO és ENRC Marketing AG kontra az Európai Unió Tanácsa

„Dömping – A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból, Kínából, Egyiptomból, Kazahsztánból és Oroszországból származó ferroszilícium behozatala – Okozati összefüggés – Közösségi érdek – Az együttműködés hiánya – A rendelkezésre álló adatok – Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása – Védelemhez való jog – Indokolási kötelezettség”

A Törvényszék ítélete (második tanács), 2011. október 25. II - 7459

Az ítélet összefoglalása

- 1. Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Kár – Az okozati összefüggés megállapítása – Szempontok (384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk, (6) és (7) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 3. cikk (6) és (7) bekezdés)*
- 2. Nemzetközi megállapodások – A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény – Az 1994. évi GATT – Közvetlen hatály – Hiány – A WTO-megállapodásokra valamely közösségi jogi aktus jogszerűségének vitatása végett való hivatkozás kizártsága – Kivételek – Annak végrehajtására irányuló vagy arra kifejezetten és pontosan utaló közösségi jogi aktus (EK 230. cikk; az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény)*

3. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Kár – Az intézmények mérlegelési jogköre – Bírósági felülvizsgálat – Korlátok*
(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 3. cikk)
4. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Kár – Az okozati összefüggés megállapítása – Az intézmények kötelezettségei*
(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk, (7) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 3. cikk, (7) bekezdés)
5. *Uniói jog – Elvek – Védelemhez való jog – A közigazgatási eljárásokban való tiszteletben tartás – Antidömping*
6. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Kár – Az okozati összefüggés megállapítása – Az intézmények kötelezettségei*
(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk (7) bekezdés, 172/2008 tanácsi rendelet, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 3. cikk, (7) bekezdés)
7. *Eljárás – Keresetlevél – Alaki követelmények – A jogvita tárgyának megjelölése – A felhozott jogalapok rövid ismertetése – Más, akár a keresetlevélhez mellékelt iratokra való általános hivatkozás – Elfogadhatatlanság*
(A Bíróság alapokmánya, 21. cikk, első bekezdés és 53. cikk, első bekezdés; a Törvényszék eljárási szabályzata, 44. cikk, 1. §, c) pont)
8. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – A közösségi érdek mérlegelése – A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információk figyelembevétele – Megengedhetőség*
(384/96 tanácsi rendelet, 6. cikk és 21. cikk, (1) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 6. cikk, (1) bekezdés és 21. cikk, (1) bekezdés)
9. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – A közösségi érdek mérlegelése – Az intézmények mérlegelési jogköre – Figyelembe veendő elemek*
(384/96 tanácsi rendelet, 21. cikk, (1) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 21. cikk, (1) bekezdés)
10. *Intézmények jogi aktusai – Indokolás – Kötelezettség – Terjedelem – Dömpingellenes vámkokat megállapító rendelet*
(EK 253. cikk)

11. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – A vizsgálat lefolytatása – A rendelkezésre álló adatok – A felhasználás lehetősége az ellenőrző látogatás törlése esetén*
(384/96 tanácsi rendelet, 18. cikk, (1) és (3) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 18. cikk, (1) és (3) bekezdés)
12. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – A Bizottság azon kötelezettségének terjedelme, hogy megvizsgálja az érdekeltek által szolgáltatott információ helytállóságát – A piactudományi feltételek alapján működő vállalkozás jogállásának odaitélése keretében szolgáltatott információk – Bennfoglaltság*
(384/96 tanácsi rendelet, 2. cikk, (7) bekezdés, b) pont, 6. cikk, (8) bekezdés és 16. cikk, (1) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 2. cikk, (7) bekezdés, b) pont, 6. cikk, (8) bekezdés és 16. cikk, (1) bekezdés)
13. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – A közösségi érdek mérlegelése – A védelemhez való jog megsértése – A végleges vám kivetéséről szóló rendelet jogszerűségére gyakorolt hatás hiánya – Feltételek*
(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk, (7) bekezdés, valamint 1225/2009 tanácsi rendelet, 3. cikk, (7) bekezdés)

1. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdéséből (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (6) bekezdése lépett) kitűnik, hogy az intézményeknek kell bizonyítani, hogy a dömpingelt behozatal, mennyiségére és árszintjére tekintettel, anyagi kárt okoz a közösségi gazdasági ágazatnak (betudhatósági elemzés). Továbbá ugyanezen alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdéséből (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (7) bekezdése lépett) kiderül, hogy az intézményeknek egyrészt az összes olyan egyéb ismert tényezőt meg kell vizsgálniuk, amelyek

a dömpingelt behozattal egyidejűleg kárt okoznak a közösségi gazdasági ágazatnak, másrészt pedig biztosítaniuk kell, hogy az egyéb tényezők által okozott kárt ne a dömpingelt behozatalnak tudják be (be nem tudhatósági elemzés).

E rendelkezések célja annak biztosítása, hogy az intézmények a dömpingelt behozatal káros hatásait elválasszák és megkülönböztessék az egyéb tényezők káros hatásaitól.

E cél eléréséhez e tényezőket bizonyos körülmények között együtt kell értékelni. Különösen igaz ez akkor, ha az önálló értékelés elvégzése után az intézmények arra következtetnek, hogy az egyéb tényezők mindegyikének volt kedvezőtlen hatása a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, anélkül hogy e hatást jelentősnek lehetne tekinteni.

rendszeresen kötelesek lennének minden egyes közösségi termelő egyéni helyzetének elemzésére.

(vö. 30., 31., 37., 41–45., 88., 180., 194., 195., 209. pont)

Az okozati összefüggés fennállására vonatkozó elemzést nem szükségszerűen úgy kell lefolytatni a közösségi gazdasági ágazat egészének szintjén, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli más tényező által valamely egyedi közösségi termelőnek okozott kárt ne lehetne figyelembe venni. Az intézmények ugyanis egyrészt kötelesek minden más ismert tényezőt megvizsgálni, amelyek a dömpingelt behozattal azonos időpontban kárt okoztak a közösségi gazdasági ágazatnak, másrészt pedig kötelesek biztosítani, hogy az ezen más tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák e behozatalnak. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése nem mondja ki, hogy e vizsgálat során csak azt a kárt lehetne figyelembe venni, amelyet e más tényezők a közösségi gazdasági ágazat egészének okoztak. Következésképpen lehetséges, hogy bizonyos körülmények között figyelembe kell venni a dömpingelt behozatalon kívüli tényező által valamely közösségi termelőnek egyénileg okozott kárt, amennyiben e kár hozzájárult az egészében vett közösségi gazdasági ágazatban tapasztalt kárhoz. E lehetőség ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az intézmények

2. A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) megállapodásai a jellegükre és szerkezetükre figyelemmel főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyek tekintetében az uniós bíróság az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűségét az EK 230. cikk első bekezdése értelmében vizsgálhatná. Ha azonban a Közösség a WTO keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozik végrehajtani, vagy ha az uniós jogi aktus kifejezetten utal a WTO megállapodásainak egyedi rendelkezéseire, az uniós bíróság feladata a szóban forgó uniós jogi aktus jogszerűségének a WTO szabályaira figyelemmel történő vizsgálata. Ez a helyzet a 384/96 dömpingellenes alaprendelet esetében, amelynek célja az 1994. évi dömpingellenes megállapodásban rögzített szabályok lehető legteljesebb átültetése az uniós jogba. Ráadásul, jóllehet a dömpingellenes megállapodásnak a WTO Vitarendezési Testülete által adott értelmezése nem köti a Törvényszéket valamely végrehajtási

rendelet érvényességének mérlegelésében, semmi nem gátolja a Törvényszéket abban, hogy az alaprendelet valamely rendelkezésének értelmezésekor arra hivatkozzék.

(vö. 32., 33., 36. pont)

3. Az a kérdés, hogy érte-e kár a közösségi gazdasági ágazatot, és hogy e kár dömpingelt behozatalnak tudható-e be, valamint az a kérdés, hogy más ismert tényezők hozzájárultak-e a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz, összetett gazdasági problémák értékelését feltételezi, amellyel kapcsolatban az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Ebből következik, hogy az uniós bíróságnak arra kell korlátoznia az intézmények által végzett mérlegelés tekintetében gyakorolt felülvizsgálatát, hogy betartották-e az eljárási szabályokat, a vitatott döntést megalapozó tények megfelelnek-e a valóságnak, valamint nem történt-e nyilvánvaló mérlegelési hiba e tények értékelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés.

(vö. 51., 90., 164. pont)

4. Nem állítható, hogy a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggésnek a tényleges helyett az elméleti névleges

kapacitáskihasználásra alapított elemzése szükségképpen megsérti a be nem tudhatóság elvét. Ugyanis, jóllehet a termelőeszközök másik piacra tervezett termelést célzó átállítása a termelési kapacitás mutatóinak kiigazítását vonja maga után, az említett mutatóknak nem kell a termelőeszközök összes ideiglenes leállítását tükrözniük. Ilyen körülmények között viszont az intézményeknek eleget kell tenniük a 384/96 dömpingellenes alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésében (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (7) bekezdése lépett) rögzített kötelezettségeknek, és megfelelően el kell végezniük a be nem tudhatósági elemzést, amelynek keretében el kell választani és meg kell különböztetni az említett ideiglenes leállások következtében adott esetben keletkezett kárt a dömpingelt behozatalból eredő károktól.

(vö. 105., 109. pont)

5. A védelemhez való jogból fakadó követelmények nemcsak a szankció kiszabásával fenyegető eljárások keretében állnak fenn, hanem az olyan, dömpingellenes rendeletek elfogadását megelőző vizsgálati eljárások keretében is, amelyek az érintett vállalkozásokat közvetlenül és személyükben érinthetik, és részükre hátrányos következményekkel járhatnak. Különösen, az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valószerűségéről és

jelentőségéről, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozó állításának alátámasztására felhozott bizonyítékokról.

Ami a kivetni tervezett ideiglenes dömpingellenes vám alapjául szolgáló fő tények és megfontolások következtelenségét és szabálytalanságát illeti, az érdekelt fél nem keverheti össze a védelemhez való joga tiszteletben tartásának mellőzését az olyan anyagi jogi hibák fennállásával, amelyek a végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet jogszerűségére hatnak ki. E körülmény ugyanis még nem bizonyítja, hogy a Bizottság megsértette volna e jogot. Mindenesetre a védelemhez való jog tiszteletben tartása semmilyen módon nem követeli meg az intézményektől, hogy a valamely termelő-exportőr által az eljárás során előterjesztett összes évrre válaszoljanak, hanem kizárólag arra kötelesek, hogy az érdekelt felek számára biztosítsák a hatékony érdekvédelem lehetőségét.

dömpingellenes alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdését (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (7) bekezdése lépett). Ugyanez a helyzet, ha az intézmények elmulasztják értékelni, hogy milyen hatással van az egészében vett közösségi gazdasági ágazatra bizonyos közösségi termelők nyereségességének hiánya.

Ugyanakkor az ilyen jogsértés csak akkor szolgáltatathat alapot a 172/2008 rendelethez hasonló végrehajtási rendelet megsemmisítéséhez, ha alkalmas arra, hogy az intézményeknek az okozati összefüggéseket érintő teljes értékelése érvénytelenítésével kétségesse tegye a rendelet jogszerűségét. Nem ez a helyzet, ha az említett befektetések számottevően nem hatottak közre a közösségi gazdasági ágazatot a vizsgálati időszak során ért kárban.

(vö. 116., 119., 120., 180–182., 211. pont)

(vö. 110., 319., 321., 326., 327., 332. pont)

6. Az intézmények azzal, hogy a vizsgálati időszakban a közösségi gazdasági ágazat által megvalósított számottevő befektetések hatását elmulasztják elválasztani és megkülönböztetni a dömpingelt behozatal hatásától, megsértik a 384/96
7. A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése alapján, amely az említett alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre is alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. § ának c) és d) pontja alapján a keresetlevélnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, és tartalmaznia kell a felperes kérelmeit és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára

védekezésének előkészítését, és a Törvénysszék számára a keresetről való határozathozatalt. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető jogi és ténybeli elemeket, legalább összefoglaló jelleggel, de összefüggő és érthető módon. Míg a keresetlevél szövegének egyes pontjait alá lehet támasztani és ki lehet egészíteni a mellékletként csatolt ügyirat kivonatokra történő hivatkozással, a más – akár a keresetlevélhez mellékelte – iratokra történő általános hivatkozás nem pótolja a jogi érvelés azon lényeges elemeinek hiányát, amelyeket a keresetlevélnek tartalmaznia kell.

(vö. 212. pont)

8. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése lépett) nem alkalmazandó annak eldöntésével összefüggésben, hogy fennáll-e az ugyanezen alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 21. cikkének (1) bekezdése lépett) értelmében vett közösségi érdek, ami azt jelenti, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információt ennek eldöntése

keretében figyelembe lehet venni. A vizsgálati időszak meghatározása és az azt követő tényezők figyelembevételének kizárása ugyanis annak biztosítására irányul, hogy a vizsgálat eredményei reprezentatívak és megbízhatóak legyenek. Az említett 6. cikk (1) bekezdésében előírt vizsgálati időszak különösen annak biztosítására irányul, hogy azon tényezőket, amelyek a dömping és a kár meghatározása alapszik, ne befolyásolja az érdekelt termelőknek a dömpingellenes eljárás megindítását követő magatartása, és ezzel annak biztosítására, hogy az eljárás végén kivetett végleges vám alkalmas legyen a dömpingből eredő kár tényleges orvoslására.

Másfelől egyrészt az említett alaprendelet 21. cikke nem tartalmaz időbeli korlátozást arra nézve, hogy az intézmények milyen információkat vehetnek figyelembe a közösségi érdek fennállására vonatkozó döntés meghozatala érdekében. Másrészt a közösségi érdek vizsgálata megköveteli a közösségi gazdasági ágazati és az egyéb érintett érdekek szempontjából várható következmények értékelését, amelyek a javasolt intézkedés alkalmazásával, illetve mellőzésével járnának. Az említett értékelés része a jövőbeni fejleményekre vonatkozó feltevésekre alapított előrejelzés is, amely az összetett gazdasági helyzetek értékelését is magában foglalja. Ezen értékelés során a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, következésképpen pedig az uniós bíróság által gyakorolt felülvizsgálat annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy betartották-e az

eljárási szabályokat, a vitatott döntést megalapozó tények megfelelnek-e a valóságnak, e tények mérlegelése során nem történt-e nyilvánvaló hiba, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés.

(vö. 221–224., 227. pont)

9. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 21. cikkének (1) bekezdése lépett) értelmében vett közösségi érdek mérlegelése megköveteli a különböző érdekelt felek és a köz érdekének egyensúlyba hozatalát. A Bizottság a közösségi érdek értékelésekor széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amellyel az összes releváns tény figyelembevételével esetről esetre kell élni. Mindazonáltal az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének alkalmazása keretében akkor lehet releváns az olyan korábbi határozat, amely a vizsgálati eljárással érintettekkel azonos országokból származó azonos termékek behozatalával kapcsolatban bevezetett dömpingellenes intézkedések javító hatásának hiányát állapítja meg, ha e határozat elősegíti annak bizonyítását, hogy a dömpingellenes intézkedések elfogadása nem szolgálja a köz érdekét..

(vö. 240–241. pont)

10. Az EK 253. cikk által megkövetelt indokolásnak világosan és félreérthetetlenül be kell mutatnia a kifogásolt jogi aktust elfogadó uniós hatóság érvelését, oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedést alátámasztó körülményeket, és így jogaikat érvényesíthessék, illetve az uniós bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Ezzel szemben az intézmények az átmeneti vagy a végleges dömpingellenes vámokról szóló rendelet indokolásában nem kötelesek válaszolni az érdekelt által a közigazgatási eljárás során hivatkozott minden ténybeli és jogkérdésre. Amennyiben a Bizottság világos és félreérthetetlen módon elemezte a dömpingellenes intézkedések érintett felhasználókra gyakorolt hatását, a Tanács pedig ugyan rövidebben, de hasonlóan világos módon vizsgálta a dömpingellenes vámok bevezetésének az említett felhasználókra gyakorolt hatását, az intézményekkel szemben nem kifogásolható, hogy megsértették volna az indokolási kötelezettséget.

(vö. 256., 257. pont)

11. A dömpingellenes eljárás keretében lefolytatott vizsgálatok területén, ha az ellenőrző látogatást valamely érdekelt fél mondja le, azt nem a 384/96 dömpingellenes alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése lépett), hanem e rendelet 18. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az

1225/2009 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése lépett) alapján kell értékelni. Egyrészt ugyanis, jóllehet az ellenőrző látogatás lemondása nem tartozik bele az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében felsorolt utolsó három eset egyikébe sem, azt – a *vis maior* eseteinek kivételével – az említett rendelkezésben rögzített első esethez hasonlóan, a Bizottság által szükségesnek ítélt információhoz való hozzáférés megtagadásának kell tekinteni. Másrészt az említett alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése nem alkalmazható az ellenőrző látogatás lehetővé tételére vonatkozó kötelezettség megkerülése érdekében, amikor a Bizottság szervezeti egységei az effajta látogatást szükségesnek ítélik meg. Kétségtelen, hogy e rendelkezés szerint abban az esetben, ha az információ nem minden szempontból tökéletes, a rendelkezésre álló adatok felhasználása csak akkor mellőzhető, ha az érdekelt fél a legjobb tudása szerint járt el. Márpedig az ellenőrző látogatás lehetővé tételének megtagadása esetén a félre nem lehet úgy tekinteni, mint aki így járt el.

a jóhiszemű és gondos együttműködés céljával, amelynek tiszteletben tartását az említett alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése kívánja biztosítani.

Végül az alaprendelet szerkezetének elemzéséből egyrészt az következik, hogy az intézményeknek kell eldönteniük, hogy az érdekelt fél által szolgáltatott információk ellenőrzése céljából szükségesnek ítélik-e, hogy a közölt információkat a fél telephelyein végzendő ellenőrző látogatással erősítsék meg, másrészt pedig az, hogy az említett alaprendelet 18. cikkét alkalmazva a rendelkezésre álló tények felhasználhatók abban az esetben, ha az általa szolgáltatott információ ellenőrzését bármelyik érdekelt fél hátráltatja.

(vö. 270–276. pont)

Ami az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének célját illeti, mivel az alaprendelet nem ruház a Bizottságra semmi olyan vizsgálati hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy a panasz által érintett termelőket vagy exportőröket a vizsgálatban való részvételre vagy információ szolgáltatására kényszerítse, a Tanács és a Bizottság rá vannak utalva a felek abban megnyilvánló önkéntes együttműködésére, hogy azok az előírt határidőn belül rendelkezésükre bocsátják a szükséges információkat. Az ellenőrző látogatás lehetővé tételének megtagadása ellentétes

12. Mivel a 384/96 dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (8) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése lépett) nem korlátozza az intézmények megállapításaihoz alapul veendő tények ellenőrzésére vonatkozó kötelezettség hatókörét, e kötelezettség kiterjed az érdekelt fél által a piacgazdasági elbánás iránti kérelemben szolgáltatott információkra is. Ráadásul ugyanezen alaprendelet 16. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése lépett)

nem tartalmaz semmilyen korlátozást az érdekelt felek telephelyein teendő látogatások lehetőségét illetően, amennyiben a Bizottság célszerűnek ítéli az ilyen látogatást, aszerint, hogy milyen információt kíván megerősíteni. Ebből következik, hogy e második rendelkezés a Bizottságot felhatalmazza arra, hogy bármely termelő-exportőr telephelyein látogatást tegyen azért, hogy annak piacgazdasági elbánás iránti kérelmét elbírálhassa, és hogy a kérelemben foglalt információk helytállóságáról a szükségesnek ítélt esetekben meggyőződhessen.

Következésképpen az, hogy a 384/96 dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja lépett) nem követeli meg a piacgazdasági elbánás iránti kérelmet előterjesztő termelő-exportőr telephelyein ellenőrző látogatás lefolytatását, nem jelenti azt, hogy ilyen látogatásra nem kerülhet sor. Hasonlóképp, a piacgazdasági elbánás iránti kérelem elbírálása keretében ellenőrző látogatást szervezni ugyancsak nem tekinthető az alaprendelet 2. cikke

(7) bekezdésének b) pontjában szereplő feltételekhez képest további feltétel előírásának.

(vö. 294–296. pont)

13. A dömpingellenes eljárás keretében az intézmények nem kötelesek magyarázatot kérni a termelő-exportőröktől a gazdasági helyzetüket érintő tendenciákkal kapcsolatban, mivel nem az említett termelők feladata a 384/96 dömpingellenes alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (7) bekezdése lépett) szerinti be nem tudhatósági elemzés elvégzése. Épp ellenkezőleg, az effajta elemzést az intézményeknek kell elvégezniük az átmeneti és a végleges döntések meghozatala céljából. Ezenkívül még ha feltételezzük is, hogy a védelemhez való jog elve megköveteli, hogy a termelő-exportőröket tájékoztassák azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján ideiglenes vámokat szándékoznak kivetni, e jog tiszteletben tartásának hiánya önmagában nem járhat a következménnyel, hogy a végleges vámokat kivető rendelet hibás legyen, amennyiben az ilyen rendelet elfogadására irányuló eljárás során orvosták az annak megfelelő, ideiglenes vámokat kivető rendelet elfogadására irányuló eljárás hibáját okozó hiányosságot.

(vö. 314., 319. pont)